

”Vad är korgen till för?”

Detta är en översättning av en publikation godkänd av NA-gemenskapen.

Copyright © 2003 by
Narcotics Anonymous World Services, Inc.
Alla rättigheter förbehållna.

”Vad är korgen till för?”

NA:s princip om självförsörjande

En medlem frågar...

Vi har alla fått höra att medlemskap i Anonyma Narkomaner är kostnadsfritt. ”Så vad är korgen till för?” Någon förklarar: ”NA-grupper är självförsörjande och avböjer bidrag utifrån. Det garanterar att vi är fria att söka tillfrisknande på vårt sätt i stället för på någon annans. Innan vi blev drogfria tog och tog och tog vi. I NA lär vi oss om självförsörjande och att bli ansvariga för oss själva och vår gemenskap.”

Varför självförsörjande?

Självförsörjande är en viktig del av NA:s sätt att leva. Medan vi använde fann många av oss att vi var alltför avhängiga av andra. Våra familjer, vänner, arbetsgivare, socialkontor, sjukhus och fängelser tog ansvar för oss när vi inte kunde ta ansvar för oss själva. Vårt enda ansvar var vårt beroende. Det verkade som om vi var en börda för andra vart vi än gick. Vi betalade för vår avhängighet på en mängd olika sätt. Vi kunde aldrig bli helt fria så länge den avhängigheten fanns. Våra liv var inte våra egna. Vår självcentrerade livsstil av avhängighet berövade oss på all självrespekt. Det var ett väldigt förnedrande sätt att leva. Ett sätt att börja tillfriskna från den förnedringen är att tillämpa NA:s princip om självförsörjande: vi betalar för oss själva. Självförsörjande hjälper oss att få tillbaka vår värdighet och frihet. Och det gäller också NA-grupper.

Många grupper har något som liknar det följande inskrivet i sina mötesmanualer: ”Vår sjunde tradition säger att varje NA-grupp bör vara helt självförsörjande och avböja bidrag utifrån. Pengarna som samlas in i korgen betalar hyra, litteratur och kaffe. Det bidrar också till att föra budskapet om tillfrisknande i NA vidare i vårt distrikt och över hela världen. När vi behöver hjälp, finns NA-grupper och NA-service tillhands. Vårt sätt att stödja denna service ekonomiskt är att lägga pengar i korgen.”

NA-service har hjälpt oss alla. Många av oss hörde för första gången talas om Anonyma Narkomaner på ett sjukhus eller en institution när medlemmar tog med sig litteratur och delade med sig av sina historier till oss. Andra hörde talas om NA genom en TV- eller radioannons. Vi ringde en hjälplinje för att få information om hur vi skulle ta oss till vårt första NA-möte. Litteraturen på sjukhusen och institutionerna, TV-annonserna och telefonservicen är den NA-service vi talar om här. Om denna service inte hade funnits, hade många av oss inte funnit vägen till tillfrisknande. NA:s service hjälpte oss alla att hitta ett nytt liv.

När vi kom till det där första NA-mötet slog vi oss ned och talade med andra människor som var precis som vi. För första gången var vi inte ensamma. Andra hade varit lika bedrövade och förvirrade som vi var. Vi hörde andra beroende dela med sig av sina erfarenheter av beroendet och av tillfrisknande. Den erfarenhet de delade med sig av gav oss hopp om att den mardröm vi levde i äntligen kunde ta slut. Och när vi fortsatte att komma tillbaka fick vi hjälp av andra med att leva och förbli drogfria. Vi upptäckte att det finns ett liv efter drogerna. Vi tog hem pamfletter,

böcker och tidningar skrivna och framställda av vår egen gemenskap, inköpta av vår NA-grupp. Den litteraturen gav oss tillgång till det bästa NA-tillfrisknandet i tryck. Vi fick telefonnummer av andra medlemmar på möten. Vi använde dessa kontakter varje dag för att förbli drog fria och vid våra sinnens fulla bruk. På det hela taget gav oss NA-mötet det stöd vi behövde för ett nytt liv.

Medlemskap i NA gav oss våra liv tillbaka. Och medan det enda villkoret för medlemskap i NA är en önskan att sluta använda, medför det många förmåner. Med förmåner följer ansvar. Ett av de största av dessa är förmånen och ansvaret att betala för oss själva – att hjälpa NA att vara självförsörjande. I aktivt beroende var vi alltid avhängiga av andra. I tillfrisknandet börjar vi stödja oss själva, och vi stödjer den grupp som stödjer oss. Genom att göra det bidrar vi till att upprätthålla vår nyfunna värdighet och frihet.

Vi har också förmånen att kunna nå ut till andra med samma hjälp som erbjöds oss. Den litteratur som förs in på sjukhus och institutioner, radio- och TV-annonserna, telefonservicen, skrivandet och framställandet av tillfrisknandematerial och själva mötet – allt detta kostar pengar. Genom att låta oss stödja NA-grupper och NA-service, ger oss korgen möjlighet att nå ut längre än våra egna händer ensamma skulle kunna. Vi välkomnar den möjligheten – chansen att ge tillbaka lite av det som så frikostigt gavs till oss.

Korgen representerar paradoxen i NA:s tillfrisknande – genom att ge till andra hjälper vi oss själva. Att lägga pengar i korgen är vårt privilegium och vårt ansvar.

Hur fungerar korgen?

Av de pengar som medlemmar lägger i korgen betalar gruppen sina utgifter för mötet: NA-pamfletter och böcker, nyckelringar och medaljer, kaffe och hyra. När gruppen är tillräckligt stark för att betala sina månatliga utgifter och upprätta en månads välbetänt reserv, lämnar den vidare överskottet av gruppdonationerna.

En grupp ska inte hålla kvar stora summor pengar. När vi gör det, äventyrar vi våra andliga principer och låter *pengar, egendom och prestige avleda oss från vårt huvudsyfte*. Detta motverkar vårt programs andliga fokus och bidrar verkligen inte till att skapa en atmosfär av tillfrisknande. Det är viktigt för oss att förstå de andliga principerna som alla våra tolv steg och tolv traditioner är baserade på. När vi uppriktigt försöker att tillämpa dessa principer, finner vi att det inte bara är en förmån att ge, det hjälper oss oerhört i vårt tillfrisknande och i vår andliga tillväxt. Att ge är att få och ju mer vi ger, desto mer får vi tillbaka – andligt, psykiskt och fysiskt. Detta är sant för såväl gruppen som individen.

Vi bidrar också till NA-service på distriktsnivå. En distriktservicekommitté (DSK) arbetar för vårt huvudsyfte på sätt som en enskild grupp inte kan. Gruppbidrag är avgörande för att en DSK ska kunna betala för möteslistor, offentliga annonser, utskick, hjälplinjer, litteratur till medlemmar på sjukhus eller institutioner, kopieringskostnader och litteratur för offentlig information. Andan i vår sjunde tradition förs också vidare i vår region- och världsservice.

För att troget utföra vårt huvudsyfte, måste våra grupper uppträda på ett ekonomiskt ansvarsfullt sätt, så att vi kan bidra till att NA:s budskap förs vidare på varje servicenivå, i varje land och till varje beroende som söker tillfrisknande.

Det kostar pengar att hålla våra möten och vår service öppna och fungerande. Vi tar inte emot bidrag utifrån. Om vi inte samarbetar för att hålla Anonyma Narkomaner levande och fungerande, kommer ingen annan att göra det åt oss. Och vi skulle inte vilja ha det på något annat sätt. Var och en av oss behöver göra vår del för att stödja den gemenskap som stödjer vårt tillfrisknande. Var och en av oss behöver göra vad vi kan för att garantera att ingen som, liksom vi själva söker tillfrisknande behöver dö utan att ha fått möjligheten att finna ett bättre sätt att leva. Vi behöver göra det därför att personligt tillfrisknande – vårt och våra beroende kamraters – är beroende av NA:s enighet. Och NA kan inte förbli enigt utan samarbetet mellan enskilda NA-medlemmar – oss.

Att låta korgen gå runt blir ytterst ett uttryck för Anonyma Narkomaners enighet. Som vår första tradition säger: "Vår gemensamma välfärd ska komma i första hand: personligt tillfrisknande är beroende av NA:s enighet".